Návrh na neplatnost volby všech kandidátů ve všech krajích zvolených ve volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky konaných ve dnech 25. a 26. 10. 2013

Navrhovatel: Česká pirátská strana

Dalimilova 6 130 00 Praha 3 IČ: 71339698

jednající předsedou PhDr. Ivanem Bartošem, Ph.D.

doručením datovou schránkou se návrh považuje za podepsaný

(§ 18 zákona č. 300/2009 Sb.)

doručovat do datové schránky <u>b2i4r6j</u>

Účastníci řízení: Ústřední volební komise

U Obecního domu 3, Praha 1

Dále všechny politické strany, kandidáti a náhradníci uvedení ve sdělení Ústřední volební komise publikovaného ve Sbírce zákonů pod č. 343/2013, o vyhlášení a uveřejnění celkových výsledků voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky konaných ve dnech 25. a 26. října

2013 (seznam je znám soudu z úřední povinnosti)

I. Procesní otázky

Navrhovatelka je politickou stranou, jejíž kandidátní listina byla zaregistrována ve všech volebních krajích pro volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, konané ve dnech 25.10.2013 a 26.10.2013 (dále jen "volby").

Navrhovatelka je dle ustanovení § 87 zákona č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění účinném ke dni podání tohoto návrhu (dále "ZVP"), aktivně legitimována k podání návrhu na neplatnost volby kandidátů zvolených ve volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, konaných ve dnech 25.10.2013 a 26.10.2013.

Podle § 87 odst. 1 ZVP je návrh třeba podat nejpozději 10 dnů po vyhlášení výsledků voleb Státní volební komisí. Výsledky voleb jsou vyhlášeny a uveřejněny ve Sbírce zákonů pod č. 343 s datem rozeslání dne 30. října 2013. Dnem následujícím, tj. od 31. října 2013, se počítá desetidenní

lhůta, která je hmotněprávní, a uplyne v sobotu 9. listopadu 2013 v 16:00 hodin (§ 97a odst. 3 ZVP). K řízení je příslušný Nejvyšší správní soud podle § 88 odst. 2 ZVP.

II. Důvody návrhu

Jsme přesvědčeni, že aplikací některých ustanovení zákona č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "ZVP"), konkrétně § 49 odst. 2 a 4, části § 50 odst. 1 a části § 50 odst. 2, došlo při rozdělení mandátů v Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky státní volební komisí dne 30.10.2013 k extrémní disproporcionalitě. Zastoupení jednotlivých politických uskupení v Parlamentu neodpovídá vyjádřené voličské podpoře, zejména kvůli působení uzavírací volební klauzule a nestejnorodých volebních obvodů. Některé strany, které dohromady zastupují vůli cca 620 tisíc voličů (více než 12 % občanů s volebním právem), nemají v dolní komoře Parlamentu ani jednoho jediného zástupce.

Dále jsme přesvědčeni o tom, že vyřazení České pirátské strany veřejnoprávní Českou televizí z nejdůležitějších vysílaných diskusí a psychologický efekt tzv. uzavírací klauzule podle § 49 odst. 2 ZVP před volbami zásadním způsobem porušily rovnost kandidujících stran a tedy i základní pravidla ústavního pořádku podle čl. 5 zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky (dále "Ústava"), a volebních předpisů, nahlížená podle konceptu odstupňované rovnosti v judikatuře Nejvyššího správního soudu.

II. a) volební klauzule

Ústavní soud již v roce 1997 uznal, že pětiprocentní klauzule způsobuje disproporci, "která není sama o sobě spravedlivá a která odporuje exaktní rovnosti volebního práva" (nález Ústavního soudu České republiky sp. zn. Pl.ÚS 25/96 ze dne 2. dubna 1997, dále "88/1997 Sb."). Jsme přesvědčeni, že kromě rovnosti volebního práva odporuje také svobodné soutěži politických sil, zásadám poměrného zastoupení a části Článku 6 Ústavy, která zní: "Politická rozhodnutí vycházejí z vůle většiny vyjádřené svobodným hlasováním."

1. Svobodné soutěži politických sil odporuje ze dvou důvodů. Zaprvé brání stranám s menší než pětiprocentní podporou voličů vyjadřovat se v Poslanecké sněmovně k jednotlivým zákonům i přes to, že při dodržení zásad poměrného zastoupení by tam několik poslanců měly (mechanický účinek). Zadruhé působí na psychiku voliče před volbami (psychologický efekt), protože tlačí voliče k tomu, aby volil stranu, která "má šanci na Sněmovnu". Tento dvojí efekt je všeobecně znám a uznáván. (Duverger 1981: 315-316; 1950: 13-15). Dále je zákonná klauzule ve výši 5 % a příspěvková klauzule ve výši 3 % zneužívána pro ospravedlnění toho, že Česká televize o politických stran pod touto hranicí neinformuje vůbec nebo v podstatně snížené míře. Ve výsledku je tak zasaženo právo každého občana podílet se na správě veřejných věcí svobodnou volbou svých zástupců podle čl. 21 odst. 1 Listiny, neboť každý desátý volič nemá zastoupení žádné a žádný volič menší strany se nemůže kvůli aposteriornímu vyřazování svobodně rozhodovat.

- 2. Zásadám poměrného zastoupení odporuje proto, že je jednou z příčin situace, kdy mandáty do Poslanecké sněmovny jsou sice rozdělovány dle nějakého poměru, tento poměr ale nereflektuje hlasy všech voličů, nýbrž jen části z nich.
- 3. Citované části článku 6 Ústavy odporuje proto, že umožňuje, aby politická rozhodnutí nevycházela z vůle většiny. Konkrétně při volbách konaných 25. a 26. listopadu 2013 způsobila "propadnutí" 12,58 % hlasů, v Poslanecké sněmovně je tedy zastoupeno pouhých 87,42 % voličů. I při dodržování zásad poměrného zastoupení při rozdělování mandátů v krajích by to znamenalo, že, aby politické rozhodnutí vycházelo z vůle většiny (voličů), muselo by pro něj hlasovat více než 57,2 % poslanců. Podle Článku 39 odstavce 2 Ústavy ale k přijetí rozhodnutí vyžadována nadpoloviční většina (přítomných) poslanců.

Zavedení volební klauzule bylo motivováno legitimním cílem nastavit volební mechanismus tak, aby v Poslanecké sněmovně bylo možné vytvořit většinu, která je schopna sestavit vládu a vykonávat zákonodárnou činnost (dále jen "integrační funkce"). Je ale potřeba důsledně dokázat, že je k tomuto účelu klauzule zapotřebí a že ho opravdu plní. Jsme přesvědčeni, že ani v jednom případě tomu tak není.

Ve světě existuje několik vyspělých demokracií, které volební klauzuli nepoužívají či ji mají nízkou, čehož následkem je v zákonodárném orgánu zastoupeno velké množství stran. Tyto strany jsou přitom schopny vytvořit fungující vlády. Analýzou volebních systémů ostatních evropských i mimoevropských zemí docházíme k závěru, že existuje několik prosperujících států s vyspělou zastupitelskou demokracií, ve kterých se dlouhodobě daří politická integrace bez toho, aby se narušoval princip reprezentace.

- Ve Finsku funguje bez přerušení od roku 1907 volební systém bez uzavírací klauzule. Ve volbách v roce 2011 se dostalo přes přirozený práh celkem 8 stran, z nichž 6 vytvořilo koalici.
- V Nizozemsku neexistuje volební klauzule a tvoří je jediný volební obvod. Po posledních volbách v roce 2012 sestavily koalici dvě strany, které se společně ujaly vlády. Zbylých 9 politických stran, které se dostaly přes přirozený práh cca 0,67%, obsadilo zbývající křesla v Parlamentu a ujalo se opozice.
- Dánsko, ve kterém je srovnatelně velká komora Parlamentu o 179 členech, má uzavírací volební klauzuli 2%. Kompenzační mandáty malým stranám tam ale tvoří 40 křesel, což umožnilo celkem dvanácti stranám získat mandáty. 3 strany pak vytvořily koalici.

V 88/1997 Sb. Ústavní soud pětiprocentní klauzuli mimo jiné obhajuje na základě historických zkušeností z Výmarské republiky a francouzské čtvrté republiky. Tento argument je dle našeho názoru neopodstatněný, protože v těchto případech způsobila nestabilitu systému kombinace mnoha různých faktorů, které byly pro danou dobu specifické. Jsme přesvědčeni o tom, že v dnešní době by neexistence klauzule k politické nestabilitě nevedla. Výše uvedené příklady, které reprezentují jen část zemí s benevolentnějšími pravidly pro vstup do zákonodárného orgánu, jsou důkazy toho, že zastoupení většího počtu názorů v Parlamentu není bezpodmínečnými

překážkou pro vytvoření funkční koalice. Integrační stimuly jsou podle nás umělými politickými, byť rozšířenými a tradičními, výdobytky a jde o nepřirozené zásahy do volebního mechanismu, které degradují proporcionalitu dolní komory Parlamentu.

V tomto ohledu je vhodné ukázat na Spolkovou republiku Německo, ze které Ústavní soud svůj původní nález ve věci volební klauzule v podstatě převzal. Je třeba říci, že úvahy o účelu a smyslu volební klauzule se od té doby značně posunuly směrem ke zdůraznění poměrného zastoupení názorů. Volební systém ve Spolkové republice Německo navíc omezuje přístup do Poslanecké sněmovny individuálním kandidátům za politickou stranu podstatně méně než volební zákon v České republice, když umožňuje i vstup přímo volených kandidátů bez nutnosti, aby jejich strana překročila v celé zemi 5 %. Tyto předpoklady pro zastoupení menšinových názorů v Poslanecké sněmovně však v České republice splněny nejsou a tedy nelze argumentovat prostým odkazem na ústavní přijatelnost úpravy v SRN. V našem poměrném volebním systému tak dochází k paradoxní situaci, že pro menšinový názor je mnohem náročnější získat zastoupení v poměrném systému než v systému většinovém, což je v rozporu s původním smyslem dvou různých volebních systémů podle čl. 18 Ústavy.

V současnosti volební klauzule deklarovanou integrační funkci fakticky neplní. Máme nestabilní vlády, ale příčiny nestabilit jsou úplně jiné, než nedostatečná integrační funkce systému. (Např. příčinou pádu poslední vlády byla obecně známá skutečnost, že milenka předsedy vlády, která dostávala abnormální odměny, úkolovala vojenské zpravodajství, aby sledovalo jeho manželku.) Podle všeho je jediným efektem uzavírací klauzule vyřazení názorů menšin ze zastoupení v Poslanecké sněmovně, což je v rozporu s čl. 6 Ústavy, neboť ani většina v Poslanecké sněmovně a Senátu Parlamentu nemá právo zavést neefektivní opatření, jehož jediným efektem je vykázání zástupců menšin z rozhodovacího procesu.

II. b) volební kraje a přepočet na mandáty

V případě, že by byla pouze zrušena volební klauzule, byl by České pirátské straně udělen 1 mandát, a to v Praze. Důvodem je, že Česká republika je při volbách rozdělena do 14 volebních obvodů odpovídajících vyšším územním samosprávným celkům neboli krajům. Přitom při přísně poměrném volebním systému by Pirátské straně připadlo 5 mandátů. Jsme přesvědčeni o tom, že kromě existence pětiprocentní klauzule odporuje ústavnímu pořádku i samotné přepočítávání mandátů v rámci volebních obvodů. Není tomu tak z důvodu samotné existence volebních krajů, ale z důvodu naprosté nevyváženosti a účelové konstrukce malých krajů s vysokým přirozeným volebním prahem. Snaha o poměrné zastoupení a zrušení volební klauzule by byla sama o sobě ne příliš významná, kdyby byl systém volebních krajů zachován, a proto navrhujeme také jeho zrušení.

1. § 26 ZPV je v rozporu s ústavním pořádkem z toho důvodu, že podle něj se volby "konají podle zásady poměrného zastoupení ve volebních krajích na území České republiky" Článek 1 odst. 1 Ústavy ale zní: "Česká republika je (...) jednotný a demokratický právní stát (...)." Dále Ústava požaduje, aby byl politický systém založen na volné soutěži politických stran. Z toho vyplývá, že

volby mají primárně zohledňovat demokratické rozdělení politických sil v jediném státě před hlediskem teritoriálním. Například i v SRN, která je federativním státem, mají volební mechanismus nastavený tak, že v něm sice je zohledněno teritoriální hledisko (což je kvůli federativnosti důležitější než v České republice), zároveň však je kladen důraz na dodržení hlediska demokratického zastoupení politických stran. Je tedy zřejmé, že při formulování volebního zákona lze brát v potaz obě tato hlediska, a upřednostňování teritoriálního hlediska je proto dle našeho názoru účelové - zvýhodňuje větší strany oproti menším, a to bez racionálního důvodu.

2. Ústavní soud v 88/1997 Sb. zmiňuje, že "zvyšování hranice omezovací klauzule nemůže být neomezené, takže např. desetiprocentní klauzuli lze již považovat za takový zásah do proporcionálního systému, který ohrožuje jeho demokratickou substanci". Přitom ale v několika volebních obvodech (krajích) hranice pro získání mandátu *přesahuje* uvedených 10 %. Dochází tak k tomu, že hlas voliče v jednom kraji má jinou váhu než hlas voliče v jiném kraji. Bez existence nějaké kompenzace tohoto nepoměru dochází k naprosto neodůvodněnému porušování rovnosti volebního práva, které není vyváženo žádným legitimním cílem. Ústavní soud ve své judikatuře mnohokrát konstatoval, že prostor uvážení zákonodárce není libovolný, ale že musí sledovat kritéria vhodnosti, potřebnosti a přiměřenosti. V uvedeném případě omezení volebního práva voličů menších stran v poměrném systému přirozeným prahem nesleduje žádný legitimní cíl a je zvoleno vzhledem k voličům v jednotlivých volebních krajích v podstatě libovolně, což je v rozporu se zásadou zákazu libovůle. Současné rozdělení mandátů mezi volební obvody vnímáme jako pozůstatek snah o vyřazení neparlamentních stran z politické konkurence.

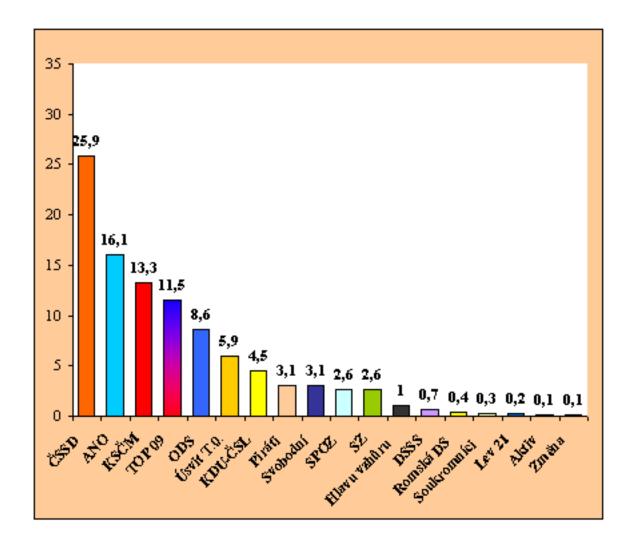
II. c) vysílání veřejnoprávní televize

Česká televize je veřejnoprávní korporace zřízená zákonem č. 483/1991 Sb., o České televizi. Jejími úkoly poskytování objektivních, ověřených, ve svém celku vyvážených a všestranných informací pro svobodné vytváření názorů. Česká televize je financována z peněz koncesionářů. Vzhledem k veřejnoprávní povaze České televize a veřejnému financování je třeba zamezit tomu, aby se Česká televize stala nástrojem politických stran a aby určité politické strany byly neoprávněně zvýhodněny v rozporu s jejich skutečným významem v občanské společnosti na úkor jiných politických stran. Podle našeho názoru se Česká televize dopustila právě takového selhání, které nás ve volbách zásadně poškodilo.

Česká televize se zásadním způsobem podílela na zkreslení výsledků voleb tím, že nás systematicky vyřazovala z podstatné části volebních diskusí a zpráv. Jak v obecné rovině uznal Nejvyšší správní soud, míra zastoupení jednotlivých kandidujících subjektů v médiích významně ovlivňuje jejich vnímání veřejností (Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29.06.2006, čj. Vol 15/2006 - 20). Přehled všech protiprávních zásahů České televize je uveden v příloze č. 1 k tomuto podání. Výsledkem neoprávněného vyřazování Pirátů bylo, že ostatní politické strany mohly prezentovat svůj volební program, zatímco Piráti byli z médií vyřazeni, počínaje vyhlášením výsledků studentských voleb až po tzv. superdebatu. Zvlášť patrné to je např. na

rozdílném přístupu k SPOZ a SZ na straně jedné a Pirátům na straně druhé. SZ a SPOZ se diskusí České televize účastnit mohly, zatímco Česká pirátská strana se srovnatelnou nebo větší podporou voličů byla vyřazena. Česká televize byla o našem zájmu účastnit se debaty písemně informována, takže z její strany nemohlo jít o opomenutí. Místo účasti v debatě na nás však Česká televize poslala bezpečnostní agenturu (viz video u článku Co jste v ČT neviděli: Člena Pirátů zkopala ochranka! vydaného dne 25. 10. 2013 na serveru Blesk.cz, dostupné na http://www.blesk.cz).

Vyřazení bylo neoprávněné. Zakládalo se na nepřezkoumatelných ukazatelích, což dokládáme žádostí o informace, kterou podal místopředseda strany Mikuláš Ferjenčík a na kterou mu Česká televize odmítla poskytnout data zdrojového průzkumu veřejného mínění z důvodu ochrany obchodního tajemství (navrhujeme, aby si spis v této věci od České televize NSS vyžádal). Pokud Česká televize vyřazuje kandidáty z volební soutěže na základě utajovaných průzkumů, jde o postupu, který je bez dalšího nepřezkoumatelný a v právním státě nepřípustný i jen pohledem formálních kritérií, aniž by bylo třeba namítat, že bylo zároveň porušeno právo na informace zaručené čl. 17 odst. 1, 5 Listiny. Průzkumy byly ve zjevném nepoměru ke skutečným výsledkům voleb, jak lze dokázat na příkladu politické strany Strana práv občanů -- Zemanovci, která byla pozvána do superdebaty. Skutečností je, že tato politická strana získala jen 1,51 % hlasů, což je podstatně méně než 2,66 % hlasů České pirátské strany. Pro úplnost dodáváme, že Česká pirátská strana je narozdíl od SPOZ parlamentní stranou, neboť její kandidát Libor Michálek byl do Senátu řádně zvolen za koalici České pirátské strany, Strany zelených a KDU-ČSL, zatímco SPOZ se opírá pouze o tzv. přeběhlíky, přičemž obě strany jsou -posuzováno výlučně podle data založení -- srovnatelně staré. Podle volebního průzkumu společností STEM/MARK a Median konaného 14 dní před volbami dosahovala Česká pirátská strana volebního potenciálu v Praze ve výši 8 %, tedy reálně zde měla šanci přesáhnout současná drakonická pravidla pro vstup do sněmovny (viz průzkum odkazovaný v článku Volby v Praze by jasně vyhrála TOP09, uspěli by i Piráti publikovaný dne 14. 10. 2013 na novinky.cz, dostupný na webu http://www.novinky.cz/). Dále podle průzkumu společnosti STEM, na kterou se odkazuje i Česká televize, byla Česká pirátská strana na 8.-9. místě ve volebním modelu ze dne 15. 10. 2013 (viz http://www.stem.cz/clanek/2855), a to před SPOZ i Stranou zelených.

Přesto byly tyto politické strany pozvány do superdebaty a to na místo, jež by podle zásady odstupňované rovnosti náleželo právě České pirátské straně (Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29.06.2006, čj. Vol 15/2006 - 20). Česká pirátská strana tak byla protiprávně zbavena možnosti svůj program v tzv. superdebatě prezentovat a voliči tak nabyli dojmu, že s touto stranou se ve volbách nepočítá, že nemá sebemenší šanci přesáhnout 5 % hranici, čímž byl posílen shora uvedený psychologický efekt volební klauzule. To se promítlo do výrazně lepšího výsledku Strany zelených v Praze, byť byl volební potenciál obou stran původně vyrovnaný. Nepřiměřenou pozornost věnovanou SPOZ dokládá také zásadní nesouhlas redaktorů České televize, kteří si na tuto skutečnost stěžují u Rady České televize (viz článek Musíme nadržovat Zemanovi, stěžují si redaktoři ČT ze dne 31. 10. 2013 publikovaný na serveru aktuálně.cz a dostupný na http://aktualne.centrum.cz). Pokud Česká televize nebyla schopna získat hodnověrný průzkum veřejného mínění, podle něhož by přezkoumatelným způsobem vyřazovala politické strany z debaty, měla zkrátka zvolit takový způsob debaty, ve které budou zastoupeny všechny politické strany registrované do voleb. Na místo toho Česká televize porušila zásadu odstupňované rovnosti -- kterou zde nijak nezpochybňujeme -- a pozvala na

naše místo politickou stranu s podstatně menším počtem hlasů, za to velkým rozpočtem a výslovnou podporou prezidenta republiky. Je evidentní, že tento postup České televize také znevýhodnil Českou pirátskou stranu, protože ostatní politické strany budou mít navíc peníze ze státního příspěvku za hlasy. Pro úplnost dodáváme, že nám nesejde na tom, kolik státních peněz dostáváme, souhlasíme se snížením státních příspěvků, ale vadí nám neoprávněná diskriminace daná zvýhodňováním určitých stran Českou televizí při vystupování v médiích nebo daná ostrou hranicí 3 % pro příspěvek na činnost.

Jsme přesvědčeni, že pokud se jednoznačně a zásadně nevyhraníme proti způsobu, kterým Česká televize manipuluje volebními výsledky a prezentací soutěžících politických stran, budou se její pochybení stále znovu opakovat a v médiích budou prezentovány podivná politická uskupení na úkor politických stran, které mají podporu voličů.

III. Kumulativní efekt porušení

Současné nastavení systému v kombinaci s nedostatkem mediální pozornosti vylučuje zapojení minoritních názorů do výkonu zákonodárné moci. To také vede k současnému defektnímu systému, ve kterém vlády mechanicky prosazují rozhodnutí nevycházející ani z vůle většiny, natož z konsensu, ale buldozerují legislativní proces aktuální většinou.

Nejen, že nemáme v Poslanecké sněmovně Parlamentu úměrné zastoupení, ale podle pravidel, které určily ostatní politické strany, nemáme vůbec žádné zastoupení. Nemáme možnost zastupovat naše voliče před volbami a kvůli neoprávněným zásahům České televize dokonce ani před volbami.

Nejen, že v poměrném systému při 200 poslancích nezíská Česká pirátská strana s 2,66 % zasloužených 5 poslanců. Názor našich voličů v Parlamentu nebude zastupovat ani jeden jediný poslanec. Občané jsou nuceni volit pouze relativně větší a etablované strany, podobně jako v kandidátce tzv. Národní fronty, neboť jejich hlas pro naši politickou stranu se nepočítá a místo poměrně určených zástupců našich voličů sedí v Poslanecké sněmovně poslanci ČSSD, KSČM, ANO a dalších protežovaných stran. Změna spočívá pouze v tom, že status etablované strany se dá vyvážit penězi a vlastnictvím médií.

Po zrušení volební klauzule by Česká pirátská strana měla aspoň 1 poslance a tedy i možnost zastupovat názory svých voličů v Poslanecké sněmovně. Pro skutečný volební systém vybudovaný na zásadách poměrného zastoupení je také nezbytné zrušit miniaturní volební kraje s vysokým přirozeným prahem, neboť ty jsou uplatňovány nikoliv na základě zásad poměrného zastoupení, ale na základě zásad naprosté libovůle a vytěsnění menšinových názorů.

Kumulace výše popsaných defektů volebního systému způsobuje to, že volby do Poslanecké Sněmovny Parlamentu ČR, které se *de iure* konají podle zásady poměrného zastoupení, se *de facto* přibližují většinovému modelu a narušují tak ústavní vyváženost zákonodárné moci, která

byla teleologickým východiskem zákonodárce při definování podoby voleb do Parlamentu ČR.

V. Návrh výroku

Proto navrhujeme Nejvyššímu správnímu soudu, aby

I. řízení **přerušil** a **předložil** Ústavnímu soudu podle čl. 95 odst. 2 Ústavy návrh na zrušení ustanovení za prvé § 49 odst. 2 ZVP (vyřazení politických stran) a za druhé § 26 věta druhá ZVP (vymezení volebních krajů) pro rozpor s čl. 5, čl. 6, čl. 9 odst. 1, čl. 16 odst. 1 ve spojení s čl. 18 odst. 1 Ústavy a čl. 21 odst. 1 Listiny,

II. **prohlásil** podle § 87 odst. 1 ZVP volbu všech kandidátů ve volbách do Poslanecké sněmovny ve dnech 25.-26. října 2013 za neplatnou.

V Brně dne 9. listopadu 2013

Za Českou pirátskou stranu

PhDr. Ivan Bartoš, Ph.D.

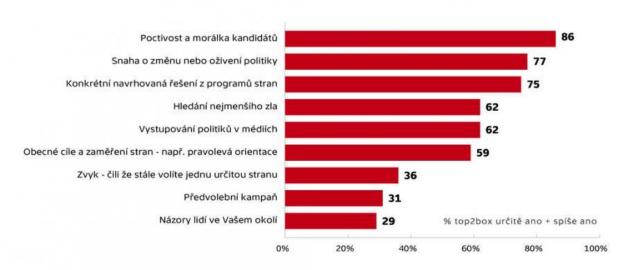
Příloha č. 1 Neoprávněné zásahy České televize

0. Podle průzkumu, který si nechala vytvořit Česká televize, je zřejmé, že velká část voličů (podle průzkumu 62 %) se rozhoduje na základě prezentace politiků v médiích.

(Závěrečná zpráva z výzkumu veřejného mínění realizovaného výhradně pro Českou televizi, září 2013

http://www.ceskatelevize.cz/ct24/domaci/243880-pruzkum-pro-ct-podle-volicu-je-rozhodujici-hlavne-moralka-kandidatu/)

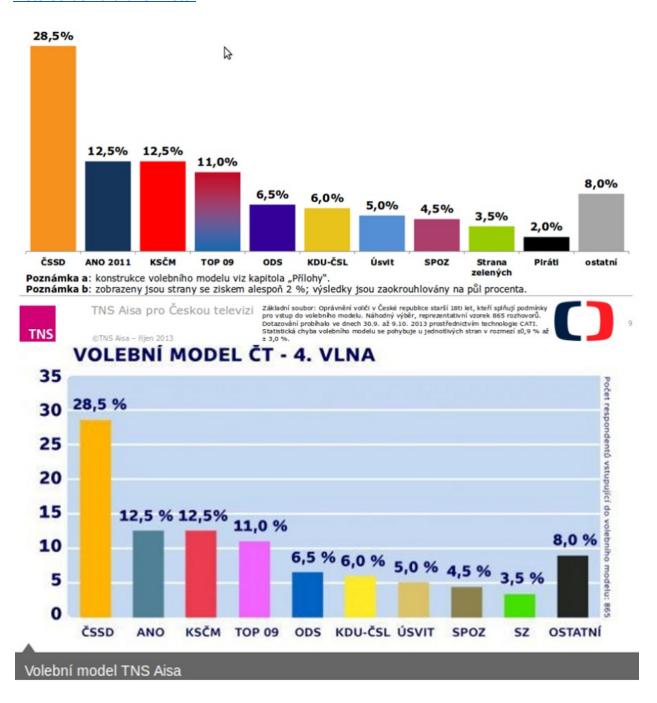

1. Před krajskými volbami 2012 proběhla rozsáhlá anketa o volebních preferencích středoškoláků starších 15 let, takzvané studentské volby. Česká televize o průběhu studentských voleb, kterých se účastnilo přes 22 000 středoškoláků, několikrát informovala v krátké reportáži. Poté, co organizace Člověk v tísni, která výzkum organizovala, 6. 9. 2012 vydala oficiální výsledky, vydala ČT zpravodajský článek, ve kterém správně uvedla, že drtivě zvítězila Česká pirátská strana (přes 20 % hlasů), následována TOP 09 (15 %) a DSSS (10 %). O pět minut později byl článek smazán z webu a ve vysílání ČT už o studentských volbách nepadla ani zmínka. Na sociálních sítích Česká televize dotazy a kritické komentáře diváků rovnou mazala. Česká televize pak dokonce odmítla článek zveřejnit podle zákona o svobodném přístupu k informacím.

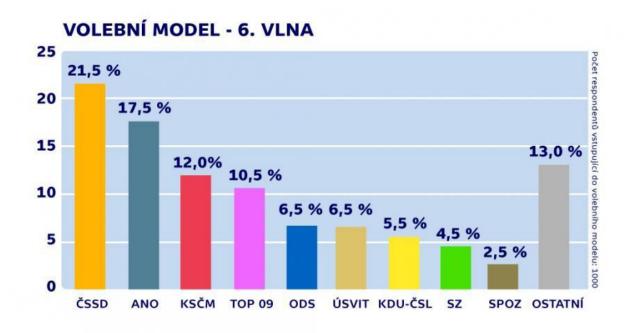
http://www.pirati.cz/tiskove-zpravy/%E2%80%9Ezverejnete_cenzurovany_clanek_dostala_cesk a televize od piratu ultimatum

2. Dne 13. 10. 2013 byla ve zpravodajství České televize zobrazena grafika pro tzv. 4. volební vlnu, kde po zmizení Pirátů součet v grafu dva nedává 100 procent. Tato grafika byla zobrazena i ve článku na webu ČT, poté byla ale upravena. Piráti byli jedná strana, která byla z původního grafu odstraněna.

http://www.ceskatelevize.cz/ct24/domaci/245670-pruzkum-pro-ct-cssd-drzi-vedeni-ano-a-komu niste-se-deli-o-druhe-misto/

- 3. Dne 24. 10. 2013 se konala tzv. volební superdebata, která měla podle výše uvedených dat podstatný vliv na rozhodování voličů. Ačkoliv se Piráti na místo dostavili, na debatu vpuštěni nebyli s tím, že se debaty účastní pouze Andrej Babiš (ANO), Pavel Bělobrádek (KDU-ČSL), Vojtěch Filip (KSČM), Ondřej Liška (SZ), Miroslava Němcová (ODS), Tomio Okamura (Úsvit), Karel Schwarzenberg (TOP 09), Bohuslav Sobotka (ČSSD), Zdeněk Žák (SPOZ). Zatímco volební pravidla pro účast v jednotlivých debatách byla stanovena dostatečnou dobu předem (byť se zakládala na nepřezkoumatelných volebních průzkumech, jejichž data jsou utajována), volební pravidla pro závěrečnou superdebatu nebyla stanovena předem (čl. III odst. 3 bod b) pravidel předvolebního a volebního vysílání České televize v souvislosti s volbami do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, které se konají dne 25. a 26. října 2013 publikovaných na http://img.ct24.cz/multimedia/documents/51/5051/505040.pdf). Jinými slovy, způsob vybrání účastníku byl stanoven dodatečně a to shodou okolností, že v podstatě první vyřazenou stranou z předchozích debat byla Česká pirátská strana, která dosáhla podstatně lepších výsledků než SPOZ, jak bylo výše uvedeno.
- 4. Dne 26. 10. 2013 Česká televize publikovala grafiku pro tzv. 6. volební vlnu, který jako poslední stranu zobrazuje SPOZ. ČT odmítla zveřejnit vstupní data pro tento volební model.

5. Dne 26. 10. 2013 (druhý den voleb) ráno se na webu zpravodajství České televize v několikahodinovém předstihu před uzavřením volebních místností objevila upoutávka na večerní debatu vítězů voleb, ve které byla vyzobrazena i SPOZ, která měla horší výsledky než pět dalších stran, které vyobrazeny nebyly.

6. Dne 27. 10. 2013 byly v povolebním vysílání ČT zobrazeny hlasy jednotlivým stranám, přičemž v přehledu byly přeskočeny Česká pirátská strana a Strana svobodných občanů a namísto nich byl zobrazen SPOZ.

